

Marc Palmer: 'Lost Souls Forever'

28.01.2012 – 25.02.2012

vernissage: 28 januari 2012, doorlopend van 15u tot 18u

QUEST 21
Avenue de Stalingrad Laan 21
1000 Brussel

www.quest21-art.be
info@quest21-art.be
+0032 (0)473 81 36 90

Marc Palmer, on the Beat, oil/canvas, 80 x 100 cm, 2010

De schilderijen van Marc Palmer zijn in eerste opzicht vereenvoudigde portretten met dikke lijnen en een duidelijk afgebakend kleurenpalet. Ondanks die eenvoud bij een eerste aanschouwing, worden ze complexer na enige reflectie. Deze werken zijn onderbouwd met referenties naar stedelijke architectuur, subculturen en grafische vormgeving. Deze impliciete gelaagdheid plaatst het oeuvre van Palmer binnen 'populaire cultuur'. Het is geen kunst die verzet – maar dat eerder een hommage brengt aan het mooie van de massacultuur zoals Guy Ritchie de ondergrondse gangsterwereld verheerlijkt in films als '*Lock, Stock & Two Smoking Barrels*' of '*Snatch*'.

In tegenstelling tot andere artiesten is Palmer niet moraliserend – kritisch tegen over de hedendaagse consumptiemaatschappij - maar tezelfdertijd verre van nihilistisch zoals vaak gezien bij hedendaagse remakes van pop-art.

Het zijn verhalen die vertellen over het zoeken naar en construeren van een identiteit. In de eerste plaats tonen ze een fascinatie aan voor de Britse stadscultuur. De winkeltjes die je overal in Londen ziet in vaak kramikkelige aanbouwsels - de ontbijtcafés waar het geurt naar '*bacon, beans and fried eggs*' die gulzig worden opslurpt met een goeie kwak HP Original Brown Sauce - fanatieke voetbalfans in rode shirts (om een af andere reden beeld ik me Britse fans steeds in als in het rood gehuld hard werkvolk) met hun vlaggen, en natuurlijk, blikjes bier. Deze strakke schilderijen van Palmer zijn compromisloos maar dragen vooral een ongeziene hoeveelheid sfeer.

De manier van schilderen verwijst dan weer naar een breder kunsthistorische realiteit zoals de murale werken van Diego Rivera, Congolese straatartiesten als Cheri Samba of Tshibumba of de Belfast Murals in Ierland. Daarmee verbaast het niet dat ze aansluiten bij een sociaal fenomeen als street art maar dan zonder oog op het creëren van een polemiek. Bij een jonger publiek springt ongetwijfeld de fascinatie voor (pop)muziek meteen in het oog. De geportretteerden zijn veelal bekende (cult)figuren, een extra gelaagdheid die echter niet per se nodig is bij het 'lezen' deze beelden.